

tappede) Spirituosa aftappes imidlertid nu efter 1908 her i Landet af de respektive Eksporthouses herværende Agenter, der ere bemyndigede til at forsyne Varen med samme Udstyr som hidtil, saaledes at de faa det samme „Original“-Udseende som tidligere, og Følgen deraf er, at kun de færreste ere i Stand til længer at kunne bedømme, om de skulde falde ind under Efterbeskatningen eller ikke. Dette Forhold vil nu blive endnu grellere, naar ogsaa de private inddrages under Efterbeskatningen (hvori Mindretallet i øvrigt er enigt for *Hovedafgiftens*, altsaa for selve Spiritusskattens Vedkommende), saa at der vil blive skabt almindelig Usikkerhed og aabnes Adgang for rent ufrivillige Defraudationer.

For nu med eet Slag at komme ud over alle disse forskellige Urimeligheder og Vanskeligheder har Mindretallet stillet sine Ændringsforslag, der altsaa tilsigter ved ganske at stryge *Tillægsafgiften* — Lovforslagets 3die Afdeling — at gøre Loven mere enkel samtidig med, at den i Lovforslaget beregnede Indtægt vil komme til at flyde sikrere i Statskassen, ligesom endelig Industri og Handel ville lettes for en overflødig, besværende og bekostelig Kontrol.

Ved Siden af disse Ændringer er foreslaaet en Del, der nærmest er af redaktionel Art, og som er foreslaaet i Tilslutning til de indledende Bemærkninger til Lovforslaget.

Hvad Hovedændringerne Nr. 1 og 2 til § 3 og de dertil sig knyttende Ændringer Nr. 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26 og 30 angaar, skal Mindretallet udtale følgende:

Ved Loven af 1. April 1887 indførtes den automatisk virkende Spiritusmaaler, der viser saavel Kvantum som Styrke af den producerede Spiritus med ret stor Nøjagtighed. Den gennem Maaleren passerede Spiritus er for Tiden belagt med en Afgift af 19 Øre pr. Liter 100 pCt., og Afgiftsberegningen er saare simpel, idet Kontrollen kun aflæser Differencen i Maalerens

Udvisende fra Uge til Uge og multiplicerer den med de 19 Øre.

I 1908, da Staten ønskede større Afgift af Spiritus, men altsaa af særlige Grunde ikke foreslog en almindelig Forhøjelse af den da gældende Afgift, hvorved Brændevin og Akvavit vilde være blevne ramte, gik man til at paalægge den Spiritus, der ikke tilsættes Kommen og Kommenolie, en Tillægsafgift af 45 Øre pr. Liter 100 pCt.

En lignende Særafgift, lydende paa 12 Øre, foreslaas fremdeles opretholdt i Lovforslaget. Nu har jo imidlertid den i 1908 indførte 45 Øres Tillægsafgift vist sig at slaa saa fuldstændig fejl i finansiel Henseende, at den i Stedet for at indbringe Statskassen $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. kun har givet til Eksempel i sidste Regnskabsaar ca. 1,3 Mill. Kr., saa allerede af den Grund turde der vel være Anledning for Staten til at komme bort fra en Afgiftsform, der saaledes kun har voldt Statskassen Skuffelse.

For at raade Bod paa denne Tillægsafgifts finansielle Upaalidelighed er der nu i Lovforslaget blevet indføjet i § 14, 1ste Stykke, sidste Linie, Ordet „Bitter“, som ikke findes i Loven af 1908, for derved om muligt nu at faa alt med! Det er imidlertid aabenbart, at man ikke derved vil hindre en Privatmand i at købe Brændevin — altsaa fremdeles til den lavere Afgift — og bagefter ved at sætte Malurt eller lignende til, lave en Bitter, af hvis Spiritusindhold der saaledes ikke er svaret den højere Tillægsafgift. Nu menes sligt maaske at være Bagateller, men man kan med Grund spørge, om ikke den betydelige Mindreindtægt, Tillægsafgiften har indbragt, for en Del kan være at søge i slige Foreteelser, som ikke kunne kontrolleres.

Mønsteret for Spiritus-Tillægsafgiften er hentet fra Ølindustrien, men fordi Ølkontrollen savner en paalidelig automatisk Maaler og derfor har maattet ty til den der anvendte bogholderimæssige Form for Afgiftsberegningen, saa er der ikke den fjerneste